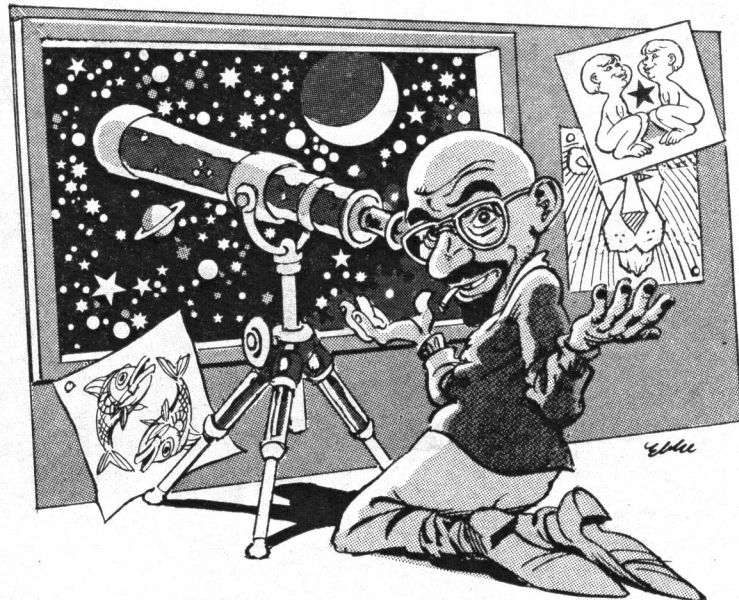

ANSTÄNDIG UTSVÄVNING

Dan Turèll, han skulle naturligtvis hellre ha spelat ett parti poker, om han fick välja mellan det och att få ännu ett horoskop ställt på sin person. Ascendenter och descendenter lämnar han åt oss andra, mindre självsäkra och mindre bestämda själar.

Men ämnet fascinerar honom likväl. Läs om Dan Turèll och hans förhållande till stjärnorna

"Den som inte nekar sig själv en kvällswhisky bör inte neka andra deras horoskop"

BILD: EBBE BREDBERG

— **A**h, jag måste verkligen få mitt horoskop ställt en dag! Jag har aldrig prövat det. Det måste vara *vanvettigt* spännande!

Detta lidelsefullt intonerade utbrott från en ingalunda obegåvad dam blev jag åhörare till vid en mindre sammankomst härförleden, och jag ska inte låtsas som om jag inte förstod henne. Om man aldrig har prövat, så är det säkert *vanvettigt* spännande – så förhåller det sig i vart fall med en hel del andra ting, menar jag mig ha kunnat konstatera – från skidseminstrar till gruppsex. Och om en så anspråkslös – och, ärligt talat, en så anständig och civiliserad utsvävning – som ett horoskop kan glädja någon, så ser jag inte någon tungt vägande anledning till att man inte skulle sträcka vapen och lyfta armarna i vädret och låta denne någon få sig ett mysigt, långt och uttömmande samtal med distriktastrologen.

Den som inte nekar sig själv sin kvällswhisky bör inte neka andra deras horoskop.

Men jag skulle inte ha något emot att få veta vad ovannämnda dam säger när hon *har* prövat det.

Jag har nämligen försökt – rejält, till och med. Redan i spädd ålder hamnade jag under en astrologisk svärmors beskyddande vingar, en som till på köpet hade lärt upp hela sin familj. Den matades med Skorpion

och Stenbocken och Mars och Pluto och descendent och MC från morgon till vilket för min del inneburit att jag sedan dess alltid har kunnat göra anspråk på att åtminstone kunna konversera om ämnet. Mycket nyttigt, för så vitt som det alltid är nyttigt att kunna främmande språk.

Well, med denna etniska bakgrund gav det sig själv att också jag skulle ha mitt "individuella horoskop", som det heter för att det ska stå klart att det är något annat och finare än veckotidningarnas och kvällsprensens tre rader per tecken. Det är det också. Det individuella horoskopet kan lätt springa upp i 10 A4-ark per person.

Nog var jag född i Fiskarna – en födelsedag den 19 mars går inte att bortförklara – men det var inte avgörande. Det viktigaste var, förklarade de, ascendenten. Den avslöjade de personlighetskäpande karaktärsdragen.

Jag rös, jungfrueligt, men levererade mina data och gav mig experimentet i våld. Resultatet blev – efter grundligt arbete – att jag hade Lejonet i ascendenten. Detta betydde, anförtrödde experterna mig, att jag var en typisk sällskapsmänniska, alltid redo för fest och fart och fläkt, enastående charmerande – men, å andra sidan, kanske ibland mer än lovligt fåfång och lite väl pig på att dominera.

Det är inte sådana saker man tycker om att höra, men i ett ogarderat ögonblick, ensam hemma, tvingade jag ändå mig själv att medge att det kanske – när man tänkte närmare på det – fanns en viss kärna av sanning här. Fåfång och dominerande – jo, man mindes nog vissa situationer...

Men vi har ju – som bekant – alla värt lilla kors att bära. Och *Lejon* lät ju ändå inte så illa, så jag köpte det.

Tills jag träffade min nästa astrolog. Min nästa astrolog ställde ett nytt horoskop och kom fram till att jag ingalunda hade Lejonet i ascendenten. Jag hade Tvillingarna. Och den praktiska konsekvensen av det var att jag var särskilt gynnad av Merkurius som är kommunikationernas planet, varför det var sannolikt att jag speciellt skulle utmärka mig i skrift och tal – samt dessutom resa en del.

Jag tyckte att det var ett ganska förnuftigt resonemang. Skrift och tal och många resor – precis min avdelning. Jag bestämde mig för att nappa och bli av med fåfången. Visserligen hade Tvillingarna också ett par ovanor, men de var inte alls lika störande. Det rörde sig bara om saker i stil med lite virrighet och obeslutsamhet och små-schizofren splittring i det dagliga, och det känner vi ju alla till så det tyckte jag vara ganska rimligt.

Men min utforskning av astrologins domäner var ännu inte avslutad. En tredje bekant med detta intresse önskade företa ett nytt försök. *Needless to say*: Jag fick åter en ny ascendent. Jag drog Kräften, vilket betydde att jag var sårbar, känslig, mystisk och intuitiv, och samtidigt en hemma- och familjemänniska.

Om detta var en Mark Twain-historia skulle det stå; "Varefter jag bestämde mig för att bilda familj och glömma allt om astrologi.

Men det har jag i själva verket inte gjort, och det beror just på att jag gillar det som språk, som fackspråk – precis på samma

sätt som jag gillar till exempel musikerslang. Det astrologiska språket är brokigt och bildrikt. Man kan leka med det. Man kan improvisera över det. Och till dem som anser att det är rätt och slätt otroligt, kan jag bara säga att den gällande skattelagstiftningen förefaller mig vara långt mera absurd.

Vad astrologin uppenbarligen gör för en hel del människor är att den (åter)ger dem rätten att sysselsätta sig med sig själva. – innanför en ram, innanför ett regelsystem. Människan är nu en gång tämligen ofta så konstruerad att hon tycker att det är lite simpelt att säga: Jag, Gerhard, är en strids-tupp, men naturligt att säga: Jag, Gerhard, är en Vådur med denna egenskap. Det ligger i min natur, Det har Himlen och planeterna bestämt.

Och vem är man, att sätta sig upp mot Himlen och planeterna?

Den astrologiska sällskapsleken är i alla fall både roligare och mer fantasifull än Ryska Posten. Även om jag, om möjligheten skulle erbjuda sig, nog ändå skulle föredra ett parti poker.

Också det kommer givetvis att kunna förklaras med hänvisning till min ascendent.

Nästa ascendent.

DAN TURÈLL

København i april 1986

Översättning av Per Svensson

Dan Turèll